



mindenkiért MAGAZIN

Néhány hónap - sok változás

A 2010-es esztendő rendkívül jelentőségteljes évnek bizonyult a Wycliffe Bibliafordítók életében. Engedjék meg, hogy ebből az időszakból most néhány képet az olvasók elé tárjak, hogy Önök is lássák, jelenleg mi történik a Wycliffe nemzetközi szintjén és a szűkebb házunk táján.

Wycliffe
Bibliafordítók
Egyesülete

Molnár Sándor
elnök

Jóné Jutasi Angelika
alelnök

Boltos Péter
titkár

Baczynski László
pénzügyi tanácsadó

Balkus Csaba
Heizer Tamás
Terry Lingenhoeel
elnökségi tagok

Révész Péter
igazgató

Anne Hoyle
megbízott
személyzeti
koordinátor

Zentai Zsuzsanna
kommunikációs
koordinátor

Martin M. Robb
pénzügyi
koordinátor

Nemzetközi irányok

Szeptember végén rendezték a Wycliffe és társszervezete, az SIL **vezetők nemzetközi konferenciáját** Ázsiában, melyen én is részt vehettem. Itt minden Wycliffe és SIL vezető jelen volt, az általuk vezetett terület képviselőit, mintegy 250 fő a világ minden tájáról. Sok olyan kérdés, felvetés megvitatásának helye volt ez a találkozó, amely szervezetünk jövőjét nagymértékben befolyásolja.

Az utóbbi években, a „**Vision 2025**” minden Wycliffe és SIL csoport számára az egyik legfontosabb kérdéssé vált – így most is ez a téma került a középpontba. Az összegyűlt nemzetközi csapat közösen gondolkodott azon, hogy mivel tudnánk hozzájárulni ennek a célkitűzésnek az eredményes betöltéséhez az eddigiekén túl. ►

Vision 2025 (Cél 2025):

A Wycliffe Bibliafordítók célja, hogy 2025-ig minden olyan nyelven elinduljon egy bibliafordítási projekt, amelyen a Szentírás még nem létezik, de szükség lenne rá.





Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ezt a látást nem mint egy, csupán a Wycliffe előtt álló célt mutassuk be az embereknek, hanem vonjunk be minél több testvért az általunk elindított „mozgalomba”, hogy együtt fejezhessük be ezt a fantasztikus, ám egyúttal hatalmas feladatot.



► A konferencia résztvevőiként egyetértettünk abban, hogy első és legfontosabb dolgunk, hogy méginkább nyissunk minden olyan szervezet illetve csoport felé, akik hasonló területen munkálkodnak, és hasonló cél lebeg a szemeik előtt. Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ezt a látást nem mint egy, csupán a Wycliffe előtt álló célt mutassuk be az embereknek, hanem **vonjunk be minél több testvért** az általunk elindított „mozgalomba”, hogy együtt fejezhessük be ezt a fantasztikus, ám egyúttal hatalmas feladatot.

Az Ön szerepe is fontos!

Hadd lelkesítsek itt is minden kedves olvasót ezek fényében, hiszen **nem reménytelen a kítűzött célt elérni**, a látást betölteni; a sikerhez azonban minden keresztény közreműködésére szükség van. Higgyék el, ebben a szolgálatban mindenki megtalálhatja a helyét, feladatát: az imádkozó a közbenjárásban, az adakozó az adakozásban, a teljes idejű vagy önkéntes munkára kész ember pedig az effektív bekapcsolódásban. Mint ahogy az a legtöbb olvasónk előtt már ismert, szolgálatunk nem pusztán a száraznak tűnő (bár korántsem unalmas) fordítói munkából áll, sokkal inkább **az emberek elérése a célunk**, hogy végre hozzájuk is szóljon Isten, a saját nyelvükön megszólaló fordításokon keresztül. Ahhoz, hogy ezt megvalósíthassuk, szükség van tanárookra, nyelvi felmérőkre, nyomdászokra, számítástechnikusokra, bibliaköri tanítókra, felnőtt képzésben részt vevő tanárookra, zenészekre, és még sorolhatnám a szükséges foglalkozásokat megállás nélkül, hiszen a lista szinte végtelen... Egyszóval, **MINDENKIRE szükség van**. Ne feledjék, hogy továbbra is várjuk és keressük azokat a testvéreinket, akik bármilyen területen, akár anyagi vagy lelki támogatóként, akár munkatársként készek bekapcsolódni ebbe a szolgálatba, ahol sosem lehetünk túl sokan.

Együttműködés

A Wycliffe Nemzetközi szervezetéhez hasonlóan, itt Magyarországon is elköteleztettek vagyunk az olyan szervezetekkel közös együttműködésre, akikkel együtt buzdíthatjuk, mozgósíthatjuk a magyar keresztényeket. Nem titkolt vágyunk ugyanis, hogy **minél több hazai**

testvérünk is felismerje a külmiszió fontosságát és bekapcsolódjon ebbe a nagyszerű szolgálatba. Ebbe az irányba már néhány határozott lépést tettünk az elmúlt évek során, hiszen mára rendszeressé váltak az **OM Magyarország** munkatársaival közösen szervezett rendezvényeink, s a közelmúltban indult **Interserve Magyarországgal** is jó kapcsolatban állunk. Igyekszünk azonban nyitottak lenni mások felé is, hiszen még mindig sok kihívás áll előttünk ezen a téren.

Hazai változások

A globális megújuláson túl, a Wycliffe Magyarország életében is nagy változásokat hozott az elmúlt év. Túl azon, hogy személyemben **2010 májusától új igazgató** került a szervezet élére, az egyesületünk munkáját felügyelő, azt segítő **elnökség is megújult** az elmúlt hónapban, a magyar Wycliffe tagság választása alapján. (Részletek a „Házunk táján” rovatban).

Meg vagyok győződve arról, hogy ez a változás új frissességet, s egyúttal sok munkát is fog hozni szervezetünk életébe, hiszen az új elnökségi tagok még keveset tudnak e hatalmas nemzetközi szervezet életéről, felépítéséről, így ennek az ismeretnek a megszerzése eleinte sok befektetéssel, de hiszem, hogy az idők során egyre több áldással fog szolgálni mindannyiunk számára. Kérem Istent, hogy adjon új látásokat, irányokat, hogy a Wycliffe Magyarország szolgálata valóban egy megújult perspektíva mentén tudjon kibontakozni hazánkban is.

Új munkatársak

Miközben a szervezet belső átalakulása folyt, **újabb érdeklődők jelentkeztek** munkatársi feladatra, mind külmisziós szolgálatra, mind pedig a hazai háttér biztosítására. Bízunk abban, hogy ezekről a személyekről, elhivatottságukról, szerepükről hamarosan hallhatnak majd olvasóink is. Nagyszerű, mi több, lelkesítő azt látni, hogy egy-egy alkalmon felbuzdulva vagy akár a külmisziós elhívást évek óta szívükben hordozva újra és újra elindulnak emberek, **a legkülönbözőbb háttérből, a legkülönbözőbb feladatokra vállalkozva**, azért, hogy továbbadják, amit ők is a kegyelem által kaptak: Isten ismeretét, a szabadulás útját, Jézus Krisztus megváltásának üzenetét. – **Ez az, ami minket is motivál**, dolgozzunk bár a harmadik világ kisebbségek lakta falvaiban, a Wycliffe nemzetközi szervezetének vezetésében, önkéntes munkásként egy-egy misziós rendezvényen, a hazai irodában vagy épp felelősséget vállalva az elnökség munkájában, a magyar szervezet vezetésében.

Haladjunk együtt a cél felé!

Arra buzdítom minden jelenlegi és leendő imatámogatónkat, hogy **álljon mellénk** ebben a változásokkal teli időszakban, és kérjük Atyánkat, hogy vezesse lépéseinket itthon és külföldön egyaránt, hogy az Ő dicsősége emeltesse fel, és minél több ember élete változzon meg a Wycliffe Bibliafordítók nemzetközi szolgálata, s a magyar tagok munkája által.

Révész Péter



Ha Isten formálja a szívünket...

- egy zámolyi magyar lány különös története

Komlósiné Sümegi Nóra már jó ideje munkatársunk, de mostanában érkezett el odáig, hogy képzett bibliafordítóként megkezdje szolgálatát a horvát beás cigányok között. A szolgálatban eddig megtett lépéseiről Zentai Zsuzsa beszélgetett vele.

Mit kell tudnunk a beás cigányokról?

A beás nép a román archaikus változatát (illetve annak nyelvjáráseit) beszélő cigány népcsoport. Őseik 400 évnyi rabszolgaság után hagyták el Romániát, ami mély nyomot hagyott kultúrájukban, gondolkodásmódjukban. Hagyományos mesterségeik a teknővájás, fakanál-készítés, kosárfonás. Magyarország déli megyéiben, illetve Horvátország és Szerbia északi területén élnek, együttvéve körülbelül százezren (ebből becslések szerint 25 ezren Horvátországban, 40 ezren pedig hazánkban).

A horvátországi beások 13 területileg elzárt vagy elkülönülő közösséget alkotnak, gyakran a legszélsőségesebb szegénységben, a maffiahálózatnak kiszolgáltatva élnek, sokszor talán még az indiai falvak életkörülményeitől is messze elmaradva.

Mit kell tudnunk a hitükről, Istenhez való viszonyukról, kultúrájuk gazdagságáról?

Istenképüket a szinkretizmus jellemzi, a babonáságot ötvözik a vallásos hagyományokkal.

Akik viszont már megtértek – bár nincsenek sokan –, látványos és egyértelmű változáson, szellemi tisztuláson mentek át. Csak 1-2 gyülekezetet plántáltak eddig közöttük, de azok sem igazán növekednek. A hívők is úgy nyilatkoznak, hogy nagy a sötétség a beások között, s alapvetően bennük van az Istentől való elvetettség-érzés.

A horvát beások szinte teljesen elvesztették kulturális gyökereiket, aminek valószínűleg a rabszolgaság a legfőbb oka. Hagyományok helyett maradt számukra a megbélyegzettség és a nyomor, ami sajnos áthatja gondolkodásukat. Szemben a gáborok gazdag

kultúrájával, a szokásokból, viseletből, társadalmi szabályokból, ünnepekből, erkölcsi kritériumokból a beásoknál szinte semmi nem maradt fenn. Sokkal bizonytalanabb, gyökeretlenebb, önértékelési problémákkal küzdő csoport, ami hozza magával a kilátástalanságot. Gyakori közöttük emiatt az alkoholizmus, a munkanélküliség, a gyengébbek kihasználása, s a szokásosnál látványosabban van jelen körükben sokféle megkötöttség, ami generációról generációra tovább adódik. Ennek a népcsoportnak is Jézusra van szüksége, hogy visszanyerje önbecsülését és reményét.

Miért épp ezt a népcsoportot választottad?

Részemről ez nem egy előre elhatározott cél volt, sokkal inkább Isten vitt lépésről lépésre „beljebb az erdőbe”, míg végül elértem ideig. Egy híres-hírhedt cigányok lakta faluból, Zámolyról származom, ahol magyar lányként élve sokféle előítélet alakult ki bennem a romák felé. Isten azonban nagyon sokat változtatott rajtam. Mára nagyon megszerettem a cigányokat, sőt, minden vágyam, hogy köztük, feljűk szolgáljak. Megtanultam ugyanis, hogy kulturális háttérünk meghatároz minket, az alakítja a szemléletmódunkat ís; tehát ahonnan jövünk, amit ott tapasztaltunk, az alapján élünk a jövőben ís. Számomra fontos lecke volt, hogy előbb meg kell ismernünk és értenünk, hogy milyen környezetből származik valaki ahhoz, hogy igazán és megfelelően, előítéletektől mentesen értékelni tudjuk a személyét. Ebből ís látszik, mennyire rajtam kívül álló vezetéssel kerültem oda, hogy ezzel a népcsoporttal dolgozzak.

Milyen lépéseket kellett megtenned, mire ide elértél a Wycliffe szervezetébe való felvételed után?

2007. végén lettem a magyar Wycliffe egyesület tagja, s ezt követően kezdtem meg felkészítő nyelvészeti és kulturális tanulmányaimat az angliai Wycliffe képző központjában. A gyakorlati év után ísmét visszatértem a képzésbe, ►



► most pedig a nyelv tanulása, a fordítási gyakorlat és a kapcsolatépítés mellett a szakdolgozatomat írom, illetve a pécsi egyetem romológiai tanszékén veszek órákat hetente egyszer. Mindemellett munkám anyagi háttérének biztosításához a kezdetektől partnereket, támogatókat gyűjtök.

Mikor az angol központban megkezdtem tanulmányaimat, még abban gondolkodtam hogy egy eurázsiai vagy ázsiai népcsoportnál fogok Bibliát fordítani. Ez azonban egyre bonyolultabbnak látszott, mivel részben távmunkával, másrészt sok utazással járt volna. Az egyik tanárom javasolta, hogy a gyakorlati időszak során csatlakozzak a Roma Makroteam-hez Gardner Sári és David oldalán. Így kerültem 2009. áprilisától Romániába, Marosvásárhely közelébe, ahol 9 hónapon át nyelvi felmérő munkával, elemzéssel és szöveggyűjtéssel foglalkoztam a gábor cigányok között. Így történt, hogy az idő teltével egyre jobban megismertem a romák közötti munka specialitásait és a szükségeket, s egyre inkább szívemhez nőttek a cigány emberek. Sáriéktól hallottam Bob és Nancy Hitching-ről, akik akkor már jó ideje kerestek valakit fordítói munkára a horvátországi beás cigányok közé. 2009. decemberében találkoztam is velük, s miután részletesen beszámoltak a beás helyzetről, az iskolapadba való januári visszatérésem után egyre inkább kezdett összeállni a kép, egyre konkrétabbá vált minden. Isten még azt is elrendezte, hogy Péter, aki akkor még a vőlegényem volt, Siklóson, közel a horvát határhoz kapjon lelkesítő szolgálót. Így idén nyáron már családként költözhattünk egy olyan környékre, ahol – mint később kiderült – több beás csoport is él, akiktől mind a nyelvet, mind a kultúrát első kézből tanulhatom. Ráadásul a pécsi egyetemen is lehetőségem van a beás nyelv rendszerezett tanulására, ami szintén nagy ajándék.

Milyen lépéseket látsz magad előtt? Mi a célod? Mi a legnagyobb kihívás a számodra?

Először is minél hamarabb szeretném befejezni a szükséges tanulmányaimat, hogy végre teljes időben és osztatlan figyelemmel a beásokra koncentrálhassak. Céлом, hogy a beás nyelvet olyan szinten elsajátítsam, hogy az megfelelően a rám bízott munkának. A legnagyobb kihívást pedig az jelenti mostanában, hogy a dolgozatomban a gábor nyelvet kell elemezni, miközben már tudom, hogy a beásokkal fogok dolgozni hosszútávon. – Ezekhez van szükségem most türelemre és kitartásra.

Van valamilyen különleges történeted?

Egy Anna nevű cigány asszonnal történt, hogy mikor Bob először olvasott fel neki az első fordítási piszkozatból, annak hatása alá kerülve először sírásban, majd nem sokkal később felszabadult nevetésben tört ki. Ilyen hatással volt rá, hogy életében először az anyanyelvén hallotta szólni Isten ígését. – Ez az esemény nagy bátorítás volt mind Bob, mind pedig az én számomra.

Anna azóta a legnagyobb segítségemmé vált, hiszen mind a nyelv gyakorlásában, mind pedig a bibliafordításban munkatársam lett, s nagy lelkesedéssel keresi a beás nyelvben a megfelelő kifejezéseket, hogy minél beszédesebb legyen a fordítás.

Mi a legmélyebb vágyad a munkád kapcsán?

Hogy lássam emberek szabadulását. A szolgálatban jelenleg az motivál leginkább, hogy látom a beások megkötözöttségének mélységét és súlyát. Hiszem, hogy Istennek van hatalma arra, hogy elvégezze ezt a munkát és nem véletlen, hogy Bobék épp ezzel a népcsoporttal kezdtek foglalkozni annakidején.

Miben lehetnek segítségedre az olvasók?

Személyesen, mind az anyagi, mind pedig az imatámogatás hatalmas segítséget jelent. Számomra hatalmas bátorítás, hogy tudom: mellettem állnak a szolgálatban a hazai testvérek, s ők is készek áldozatot hozni, tenni valamit a beásokért.

Ugyanakkor hadd buzdítsak itt mindenkit arra, hogy hozzám hasonlóan merjék félretenni az előítéleteiket, s kérdezzék meg Istentől, hogy mit gondol Ő a cigányokról. Legyenek bátrak, s ha még eddig nem tették, Önök is ismerkedjenek meg személyesen néhány cigány emberrel, mielőtt bezárják előttük a szívüket. Higgyék el, megéri!



A cikk fejlécében szereplő képeket a beások közötti szolgálat során Bob és Nancy Hitching készítette; az utolsó képen pedig Nóra és Anna látható, amint Nagyhasányban a bibliafordítást gyakorolják.

**Wycliffe
Bibliafordítók
Egyesülete**

1119 Budapest
Etele út 55.

Tel.:
(1) 203-4781

Fax:
(1) 205-3425

wo_hungary@
wycliffe.org

www.wycliffe.hu